

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

George V Grigore

D-ale lui Tănase

Editura Stefadina 2018

- 1) – **Introducere** - Activitatea artistică a lui Constantin Tănase până la înființarea *Teatrului Cărbuș* (1902 – 1919) – pag. 7;
- 2) Mie-mi spui – pag. 11;
- 3) Ciuperci – pag. 12;
- 4) Ca de obicei – pag. 12;
- 5) Unde-s banii – pag. 12
- 6) Nu mai pot! – pag. 13;
- 7) Întreb - pag. 14;
- 8) Cașcavalul românesc – pag. 15;
- 9) Brambura – pag. 16;
- 10) Ca la noi la nimenea – pag. 17;
- 11) Fă – mă mare! – pag. 17;
- 12) Musai să votez! – pag. 17;
- 13) Tot un drac – pag. 18;
- 14) Bucureștiul tău – pag. 18;
- 15) Fusta, fusta, fusta-i cu belea – pag. 19;
- 16) Prima oară în România – pag. 20;
- 17) Nu se știe? Să se știe! – pag. 21;
- 18) Să nu zici că nu ți-am spus – pag. 22;
- 19) Broadway – Tănase – pag. 22;
- 20) Scara – pag. 23;
- 21) Radio – Tănase – pag. 24;
- 22) Ca la Tănase – pag. 24;
- 23) Nu te lăsa Tănase! (1944) – pag. 25;
- 24) Salutare! – pag. 25;
- 25) Salariul – pag. 26;
- 26) Mirări de copil – pag. 27;
- 27) Poveștile lui Nea Ion de la foraj (1– Balaurul) - pag. 28;
- 28) 2 – Mașinile din Libia – pag. 28;
- 29) 3 – Peștele din Libia – pag. 28;
- 30) Poveștile lui Văru Săndel (1 – Amanta) – pag. 29;

- 31) 2 – Rațele de pe lac – pag. 30;
- 32) 3 – Trenul care s-a tocit – pag. 31;
- 33) Poveștile lui tata Valeriu (Puiul de cazan de țuică) – pag. 31;
- 34) O poveste adevărată – pag. 33;
- 35) Patru situații „de viață” (Prima situație) – pag. 34;
- 36) A doua situație – pag. 35;
- 37) A treia situație – pag. 35;
- 38) A patra situație – pag. 36;
- 39) Te duci, copilărie – pag. 37;
- 40) Diferite „culmi” – pag. 38;
- 41) „Culmile trabantului” – pag. 40;
- 42) Antistress (bancuri) – pag. 40;
- 43) Despre prostie – pag. 43;
- 44) Răzbunarea fetelor – pag. 44;
- 45) Există Dumnezeu? O demonstrație din anul 1921 – pag. 45;
- 46) Un jaf profesionist – pag. 51;
- 47) Minte proastă... – pag. 53;
- 48) Adevăruri spuse în glumă – pag. 54;
- 49) Igiena și altele, toate din vechea Anglie (Îmbăierea) – pag. 55;
- 50) „Plouă cu câini și pisici” – pag. 56;
- 51) Pragul – pag. 56;
- 52) Roșiile sunt otrăvitoare – pag. 57;
- 53) Farfuriile din coajă de pâine – pag. 57;
- 54) Priveghiul – pag. 57;
- 55) Salvat de clopoțel – pag. 58;
- 56) Tunsoarea – pag. 58;
- 57) Poveste indiană „cu o pană” – pag. 59;
- 58) Alte povești indiene – pag. 60;
- 59) „Curriculum Vitae” sau „Cine sunt?” – pag. 61;
- 60) De prin lume adunate – pag. 61;
- 61) Anunțuri diverse și bancuri aferente - pag. 66;
- 62) O piesă de teatru și un premiu de neuitat – pag. 73;

- 63) Dramaturgul Marivaux (1688-1763) pag. 74;
- 64) Spectacolul „Moștenirea” – pag. 77;
- 65) Piesa „Moștenirea” – adaptare pentru scenă de George V Grigore, după Marivaux – pag.81;
- 66) Bancuri – pag. 144;
- 67) Mia Braia – pag. 149;
- 68) Romante de demult (1 - Amintiri) – pag. 151;
- 69) 2 - Se scuturau toți trandafirii – pag. 152;
- 70) 3 – N-ai să știi niciodată – pag. 153;
- 71) 4 - Ciobănaș cu trei sute de oi – pag. 154;
- 72) 5 – Nu se poate! – pag. 155;
- 73) 6 – De tine nu mi-e dor! – pag. 156;
- 74) 7 – La fereastra casei mele – pag 157;
- 75) 8 – Romanța mea – pag. 158;
- 76) 9 – De ziua nunții tale-ți scriu – pag. 159;
- 77) 10 – Romanța celor trei romante – pag. 160;
- 78) 11 – Îmbătrânesc și tot mi-e dor! – pag. 162;
- 79) 12 – De ce m-ați dus de lângă voi? – pag. 163;
- 80) 13 – Trubadurul – pag. 164;
- 81) 14 – De ce nu-mi vii? – pag. 164;
- 82) 15 – Smaranda – pag. 165;
- 83) Întrebări fără răspuns – pag 166;
- 84) Scrisoarea a III-a (Kool) – pag. 169;
- 85) Nevasta mincinoasă – pag. 171;
- 86) Bine v-am găsit! – pag. 173;
- 87) Cuprins – pag. 177.

Fir-ar viața a dracului,
Greu cu slujba statului.

Mie-mi spui?!

Uite zău, prinsoare pui,
C-o s-ajungem toți hai-hui,

Mie-mi spui?!

Hahalăscu-i cu pricina,
Ăla, ăla-i toată vina.

Ne-a mâncat cu curba lui,
Mie-mi spui?!

Câți miniștrii nu schimbai
Și mai mici și mai dihai,

Mie-mi spui?!

I-am văzut venind în haine
Și plecând cu blănuri faine,

Mie-mi spui?!

Și vin dame, dame multe,
La ministru de la culte,

Mie-mi spui?!

Și vin dame-n rochii moderne

La ministru de interne,
Mie-mi spui?!

Și vin dame sumedenii
La ministru la domenii.

Și vin dame cu doleanțe
La ministru de finanțe,

Mie-mi spui?!

Și vin, neică, vin puhoi,
La ministru de război,

Mie-mi spui?!

Aia nu-i și aia-nu-i
Și de spus n-ai cui s-o spui.

Păi... Mie-mi spui?!

Industria românească aici e ne-ntrecută,
Ciupercile ne scapă la sigur de valută.
Când vine la putere partidul liberal
Apar ciuperci-aicea în număr colosal,
Nu mai vorbesc de bietul partid averescan,
Ciuperca partizană răsare pe maidan,
Și vrea să se prefacă îndată în friptură!
Să cați pe tot pământul, ciupercă nu există,
Cum este, bunăoară, ciuperca țărănistă!

Ca de obicei

Nu se schimbă, măi, nimic,
Toate merg după tipic.
Unii vin și alții pleacă,
Toți se laudă c-o să facă
Și la urmă, neică... clei
Ca de-obicei!

Unde-s banii

Dărilor se încasează
Statul nu ne menajează
Și trimite perceptorii
Ce ne bagă-n toți fiorii,
Lefurile-n schimb mirare,
Nu se mai plătesc cu anii,
Și-atunci punctual de-ntrebare:
Unde-s banii?
Unde sunt? Să vă spun eu,
Martor mi-este Dumnezeu,

Că eu știu ce vă vorbesc:
Banii-acuma se găesc,
Să o afle fiecare,
Puși de-o parte, la păstrare.

Nu mai pot!

Curba când s-a decretat...
Am răbdat!
Alta când s-a aplicat...
Am răbdat!
Dar s-o duci din curbă-n curbă
Ce să-ți spun, mă cam conturbă.
Cât sunt eu de patriot,
Nu mai pot!
Birul, neică, s-a dublat...
Am răbdat!
Dup-un an ni l-a triplet,
Am răbdat!
Leafa s-a împușinat,
Birul iar s-a mai urcat,
Dă comunei...dă la stat...
Și eu ce mănânc? Borhot?
Nu mai pot!
Oameni buni, ca o cămilă...
Am răbdat!
Dacă chiar și pe Vintilă...
L-am răbdat!
Asta-nseamnă, domnilor,
Că românu-i răbdător,
Dar să nu mai vie iar
C-un program d-ăl financiar,
Că-l trec Dunărea înot
Că...nu mai pot!

Am crezut în ritmul nou
Am sperat!

Și-am văzut că-s un erou

C-am sperat!

Fiindcă azi, rămâi tablou:

Toți vorbesc în ritmul nou,

Dar când mișcă din urechi

Mișcă după ritmul vechi.

Ăsta-i adevărul tot...

Ei...nu mai pot!

Întreb

Așa-s eu de felul meu,

Să mă bată Dumnezeu,

Când nu știu un lucru, eu...

Întreb!

Văd aici grădina plină

Și rețetă cam puțină.

Mă, tot criza e de vină?

Întreb!

Și cu Skoda, frățioare,

O fi cum scrie la ziare

Cum că este groasă tare...?

Întreb!

Cică un ministru, fostu,

Și-a făcut pe viață rostu,

Zic și eu așa ca prostu...

Întreb!

Cică sunt băgați cu toți,

Cu nepoți și strănepoți,

Mă, să fie cu toți hoți?

Întreb!

Auzii că dom-guvern

Face-un împrumut intern,

Nu mai merge cu extern?

Întreb!

Și să zicem că-halal,

Se subscrie integral,

Cu toate că-i personal...

Mă-ntreb!

Dar cu banii ăștia-ncalte,

Facem drumuri cu asfalte?

Sau le păpăm ca p-alelalte...

Întreb!

Cașcavalul românesc

(cuplet - aluzie la *Banca Românească*, care era „căpușată” în
epocă de frații Brătieni - fragment)

Vintilă: - Îmi spuseși cuvinte grele, parc-aș fi un gură-
cască,

Fiindcă vă-ntrețin cu fonduri de la Banca
Românească.

Oare nu v-am dat destule ca să roadeți pân-acuși?

La „Clădirea Românească”, la „Postavul” din
Buhuși,

„Viticola”, „Maritima”, „S.R.D.”, „Tramvaie”,
„Letea”,

Și cu cât vă dau mai multe, cu atât vă crește setea.

Ionel: - Ești un geniu economic, desfășoară-mi al tău
plan!

Vintilă: - Am un vis care întrece orice vis de șobolan:

Să pătrundem orișunde, chiar prin stânca de granit,

Din nisip să scoatem aur, diamante din lignit.

Să secătuim pământul până-n fund de măruntaie,

Să răsară pretutindeni, fabrici, mori și fierăstraie,

Să ne instalăm cu toții, pe vecie, peste tot,

Să se pricopsească astfel pîn' și ultimul nepot!

Toat-această înjghebare eu o văd cum se transformă

Și se schimbă-ntr-o avidă caracatiță enormă,

Cu tentacule întinse și cu largi ramificări,

Care sugă, sugă, sugă bogăția-ntregii țări...

Ionel: - Înțeleg! Cooperativă de produse indigene!

Frate, frate Vintilică, planul tău e genial.

Și cum zici c-ai botezat-o?

Vintilă: - „Cașcavalul național!”

Brambura

În România noastră-acuș
Când brambura se guvernează,
Tot „Brambura” la Cărbuș,
Distrează lumea ș-o-ndreptează.

Ca la noi la nimenea

Ca la noi la nimenea,

Biată țărișoara mea!

Plină-i toată de-avuții

Și în mine, și-n câmpii,

Numai aur are-n ea.

Ce folos de-așa avere

Când nu-i cap, vai de picere!

Ca la noi la nimenea!

Fă-mă mare!

Fă-mă mare-n țara asta

Să mă-ncrunt o dată,

Să strig: „Basta!”,

Că Vlăsia s-a-ntins tare

Azi în România mare.

Mare, mare... dar tot veche,

Parcă-i bolnavă de streche.

Musai să votez

De sunt slab, sau sunt obez,

Musai cică să votez,

Candidați o sută cinci,

Care-n frac, care-n opinci.

Și mă jur, chiar de-aș fi treaz,

Tot n-aș ști care-i mai breaz.

N-aș ști, zău, vă garantez

Pentru cine să votez!

Votu-i liber și toți votează cum socot,

Și singuri introduc în urnă al lor vot,

Dar vă previn c-ajungeți la spital
De nu votați cu partidul liberal!

Tot un drac

Căci ministru Stan ori Bran,
Tot un drac!
Că eu tot rămân Golan,
Tot un drac!
Ori c-avem o constituție,
Ori că nu-i, fără discuție,
Tot un drac!
Ce mi-i veche, ce mi-i nouă,
Am căzut din puț în lac.
Tot un drac!
Declarația lui Vintilă,
Tot un drac!
Am citit filă cu filă,
Tot un drac!
Și-am rămas ca o ciubotă
Că n-am priceput o iotă,
Cât am vrut să-i viu de hac,
Tot un drac!

Bucureștiul tău

Bucureștiul, vai de el,
Așa-zisă capitală,
E un fel de halandală;
Numai borte și pietroaie,
Și gunoaie, și noroaie,
Și nu-s lemne, și nu-i apă,
Și la cimitir nu-i groapă,

Și nu-s case, nu-i lumină,
Dar sunt boli, e scarlatină.
Te jupoaie toți în hale,
Viața-i scumpă, nu-s parale,
Leu-i mic și biru-i greu,
Asta-i Bucureștiul tău!
Te-am visat ca în povești,
Te-am visat oraș vestit,
Ce-am visat și ce-a ieșit!
Te-am visat că strălucești
Și-n ce hal mi te găsești,
Vai de mine, București!

Fusta, fusta, fusta-i cu belea

Când văd pe lume așa nedreptate
Spun drept că-mi vine ca să mă-nec,
Numai femeia, femeia-n toate,
Bărbatul joacă un rol de zevzec.
Din zori de ziuă și până-n seară
Toți înaintea-i ne ploconim,
Ea, mură-n gură știe să ceară,
Cum cântă dânsa așa țopăim.

Fusta, fusta, fusta-i cu belea
Toate-n lume le-nvârtește ea,
După ea ne pică mucul
Și pupăm mereu papucul
Fusta, fusta, fusta-i cu belea

Cuplele d-astea văd că vă place
Dar de cucoane mă tem, spun curat,
Alianță toate mi-e că vor face
Și vin pe scenă aici și mă bat.

Colo-n staluri o cuconiță,
Uite cum cară cu ghiontu-n bărbat,
Alta-mi arată a ei unghiură
Și mă privește cam închiondorat...

Fusta, fusta, fusta-i cu belea
Toate-n lume le-nvârtește ea,
Hai, Tănase-ntinde pasul
Că ți-e în pericol nasul!
Fusta, fusta, fusta-i cu belea.

Prima oară în România

Veți vedea ca un indiciu,
În mod excepțional
L-am adus cu sacrificiu
Exemplar fenomenal:
E un om ce s-a ivit
În orașul Medgidia
Tot impozitu-a plătit...
Prima oară-n România!

Veți vedea acum îndat'
Nemaipomenit sub soare,
Este un domn deputat,
E cu mâini și cu picioare
Deși dânsul are gură
Și cunoaște-anatomia
N-a tras nici-o înjurătură
Prima oară-n România!

Sunt atâți politicieni...
Cunoscuți perfect în țară
Avem unul din Fundeni

De-o specie foarte rară,
Este un bărbat de stat
Ce răstoarnă teoria,
Comision un ban n-a luat.
Prima oară-n România!

Nu se știe? Să se știe!

Azi Europa e pe ace:
Uite pace, nu e pace...
Francezul trimite o notă,
Englezul nu spune o iotă,
Italianul îl imită
Și domnul Hitler profită.
Vrea ca să-și întindă solul
Ca ariciul și sobolul:
Dă-mi un pic de sos francez,
Mai dă-mi șnițel vienez,
După masă vrea să-și facă
Haine la Cehoslovacă.
Hainele cum o să-i vie,
Nu se știe!
Că se poate ca să-l strângă
Și pe urmă o să plângă.
Păi așa dacă pretinzi
Și te-ntinzi și iar te-ntinzi!
Măine-poimăine-n cotigă,
O să vii la mămăligă.
Da' cât ești mă de măreț
O să dai de făcăleț
Și-o să fie nasulie.
Să se știe!